ר"ש סא דאמרן. דקאמר אתה אדי בן שועל: בני בתירה. במס' פסחים סהיו כשאים וכשביל שרלו להלל שהיה גדול בתורה ועלה אלגן מבבל עזבו כשיאותן ומיטהו כשיא עליהן: דחזו להלל דעדיף מינייהו. והלכות שהיו כשאלות מהן בבית המדרש בעלמות מהן ובוטין בדבר: חביבין יסורין. שרלה שהועילו יסורין של ר"א שלא שלטה בו לימה: בלמירתא. אבן שבמקום קטנים: לפירנא. חולי שבתוך הפה ושמו מיסג"ל: אסוריריה. שומר סוסין: כיסתא. מספוא: עבר קליה. דרבי: לקלייהו. דחיותא: תליא לרישיה בכנפי דרבי. החביא את ראשו תחת כנפי כסותו: אמרי. תורה אור

ברקיעא: כנשא ביתא. מכבדת הבית: שדיין בני ברקושתא. היו מוטלין שם בני חולדה: ואמי' רבי. דלא אתא מיטרא בהאהו שני: כי הוו עקרי פוגלא. לגן: ממשרא. מן הערוגה: הוה קיימא בירא מליא מיא. היתה הגומא עומדת מליאה מים: שוכרתו בשמונה. מחמת יופיו: אסמכיה ברבי. שיהו קורין אותו רבי כדי שיתקבל ויסיש (אל) לבו על ת"ת: ואשלמיה. מסרו לר' שמעון ללמדו תורה: כל יומא הוה אמר. אותו הכן: לקרייתי אנא אויל. לעניני אני חפץ ליך: מומי עזוכה דא. בשבועה הכחתי זאת ולא אשאל עוד ליך: ולוקח נפשות. המלמדו תורה קונהו לבן: נער מערה. שנתחבאו שם ר' שמעון בן יוחי ור' אלעזר בנו י"ג שנה בתוך' שבת (דף נג:): שמקפח את בניו. שהיה רגיל לאמר לקפח את בני (ג) כשנשבע: ורבי למה ליה קולי הפי. לחזור על בני אחריהם לשאול אם יש לו בן: "אם תשוב". ישראל למוטב בתוכחתך "ותשיבך" אלי "לפני העמוד" הקב"ה אמר לי שאעמוד ואתקייים לפניו אם אוכל להשיבכם: יקר מזולל. ת"ח מע"ה: מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם. הקב"ה אמר כך אני ערב מעתה שלא ימוש עד עולם: מרכעין תעניתא. שלא תפסוק תורה מזרעו: גמרא דבבלאי. גמרא שלנו: דלא ניערדיה. כשעלה לארץ ישראל ללמוד מפי ר' יוחנן ותמורתין שבארץ ישראל לא היו בני מחלוקת וטוחין זה לזה כשמן כדאמרי' בסנהדרין (דף כד.) ומיישבין את הטעמים בלא קושיות ופירוקין: קטין חריך שקיה. דלוגים גולא הוה: דבר זה. על מה אבדה הארץ: אמרו

הגהות הב"ח

(ג) גמ' הוה חביין בני ברקושתא: (ב) רש"י ד"ה במקפח וכו' בני כשהיה כשבע: כש"י קטינא

פסחים סו.

נוסח ג' דנוסחאין הש"ס

הוה עתיר משכור מלכא. פי' מזבל בהמותיו של רבי כדלשכתן כמי בבראשית רבה (פ' סו) זבל בהמותיו של יצחק ולא כספו וזהבו של אבימלך: אספירא

נוסח "סודין" על רבי

מבנה "ע"י מעשה באו" (בעונש מ"סודין" על נאבדו בעונו ובלבו מאבדם)

נוסח מבנה רבי מלכו בארבעה אחוה ראשיה כלל "ומן נוסח"

ירמיה ט"ו

נוסח מבנה רבנים טיטרן תענוגות לעם תלמוד תורה ג' תענוגות, כל אחד יום רבים

ירמיה ט"ו

נוסח על מה אבדה הארץ

בבילוקין כת: סיכים"ר קרייתא כפרים וקמיקר עי' ערוך ערך קרקן

(ד) עי' נדרים סו"ל נ:

תענית מ: *סאר"ת לעם ג"לעם כבי בקי"ל לקרל בקי"אר. מאוכל תאר כלו' על עצם לב לימס האכפר ע"ל רבי בנפש ראשון הבנים אחרי ה' מעשי בפרק פ"ד:

הגהות הב"ח (ה) גמ' הוה חביין בני ברקושתא: (ב) רש"י ד"ה במקפח וכו' בני כשהיה כשבע: כש"י קטינא

[סנהדרין נ.] [מדרש פס. ע"ש]

בשנים שוכרתו *בשמנה, אתיוהו לקמיה, אמר ליה "אי הדרת בך יהיבנא לך *ברתאי", הדר ביה: אבא דאמרי נסבה וגירשה אבא דאמרי לא נסבה כלל בדי שלא יאמרו 'בשביל זו חזר זה' ולמה ליה כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב ואמרי לה אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ואמרי לה אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן "כל המלמד את בן חבירו תורה זוכה ויושב בישיבה של מעלה שנאמר "אם תשוב ואשיבך לפני תעמוד" "כל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו *הקב"ה גוזר גזירה, מבטלה בשבילו שנאמר "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה" אמר ר' פרנך אמר ר' יוחנן כל שהוא תלמיד חכם ובנו בנו תלמיד חכם שוב אין תורה פוסקת מזרעו *לעולם שנאמר "ואני זאת בריתי וגו' לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם" מאי "אמר ה'"? אמר הקב"ה 'אני ערב לך בדבר זה' מאי "מעתה ועד עולם" אמר ר' ירמיה מכאן ואילך תורה מחזרת על *אכסניא שלה. רב יוסף "ותיב ארבעין תעניתא ואקריוהו "לא ימושו מפיך", "ותיב ארבעים תעניתא אחריני ואקריוהו "לא ימושו מפיך ומפי זרעך", "ותיב (באה) תעניתא אחריני אתא ואקריוהו "לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך", אמר, מכאן ואילך לא צריכנא, תורה מחזרת על אכסניא שלה. ר' זירא כי סליק לארעא דישראל "ותיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבלאה מינה כי היכי דלא נטרדיה "ותיב מאה אחרניתא דלא לשכוב ר' אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא "ותיב מאה אחריני דלא נשלוט ביה נורא דגיהנם, כל תלתין יומי הוה בדיק נפשיה, שגר תנורא סליק ויתיב בגויה ולא הוה שלטא ביה נורא, יומא חד יהבו ביה רבנן עינא ואיתרכו שקיה וקרו ליה *"קטין חריך שקיה", אמר רב יהודה אמר רב *מאי דכתיב "מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגידה, על מה אבדה הארץ: דבר זה אמרו

ירמיה ט"ו

[עי' תוס' כתובות סב: וב"ב נט. *עי' ר"ש ד"ה החוט]

יחיב פ' תעניות כל"ל וכן כל כה"י כסמוך לש"ל

[סנהדרין נ.] [מדרש פס. ע"ש]